KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 10. juni 1998

angående Tysklands støtte til kulindustrien i 1997

(meddelt under nummer K(1998) 2046)

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(98/687/EKSF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab

under henvisning til Kommissionens beslutning nr. 3632/93/EKSF af 28. december 1993 om fællesskabsordningen for statsstøtte til kulindustrien [1], særlig artikel 2, stk. 1, og artikel 9, og

ud fra følgende betragtninger:

I

I overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, i beslutning nr. 3632/93/EKSF anmeldte den tyske regering ved brev af 30. september 1996 den støtte, som den havde til hensigt at yde til den tyske kulindustri i 1997. Ved breve af 15. oktober 1996, 5. juni og 22. oktober 1997, og 27. januar og 4. marts 1998 fremsendte den tyske regering de yderligere oplysninger, som Kommissionen havde anmodet om.

Efter bestemmelserne i beslutning nr. 3632/93/EKSF afgiver Kommissionen udtalelse om følgende økonomiske foranstaltninger:

a) i alt 6 364 mio. DEM i driftsstøtte, i betydningen af beslutningens artikel 3

b) i alt 3 217 mio. DEM i støtte til aktivitetsindskrænkning, jf. beslutningens artikel 4

c) i alt 87 mio. DEM i støtte til bevarelse af en underjordisk arbejdsstyrke (den såkaldte »Bergmannspræmie«), jf. beslutningens artikel 3

d) i alt 200 mio. DEM til dækning af ekstraordinære omkostninger i virksomhederne Ruhrkohle AG, Saarbergwerke AG, Preussag Anthrazit GmbH og Sophia Jacoba GmbH, jf. beslutningens artikel 5

e) i alt 609,2 mio. DEM i støtte til virksomhederne Ruhrkohle AG, Saarbergwerke AG, Preussag Anthrazit GmbH og Sophia Jacoba GmbH for at dække tidligere eller aktuelle ekstraordinære omkostninger i forbindelse med kulindustriens omstrukturering, som ikke vedrører den løbende produktion, jf. beslutningens artikel 5.

Tysklands økonomiske foranstaltninger over for kulindustrien opfylder bestemmelserne i artikel 1, stk. 1, i beslutning nr. 3632/93/EKSF. I henhold til artikel 9, stk. 4, skal Kommissionen derfor udtale sig om disse foranstaltninger. Den undersøger således, om foranstaltningerne stemmer overens med de generelle målsætninger i beslutningens artikel 2 og de specifikke kriterier og mål i artikel 3 og 4, og om de er forenelige med fællesmarkedets funktion. Kommissionen skal herudover, efter beslutningens artikel 9, stk. 6, afgøre om foranstaltningerne er forenelige med den moderniserings-, rationaliserings- og omstruktureringsplan, som Kommissionen godkendte ved beslutning 94/1070/EKSF [2] om statsstøtte til kulindustrien i 1994.

Ved brev af 5. maj 1998 indsendte RJB Mining Plc, en virksomhed efter EKSF-traktatens artikel 80, en klage til Kommissionen om den tyske regerings planlagte støtte

[1] EFT L 329 af 30. 12. 1993, s. 12.

[2] EFT L 385 af 31. 12. 1994, s. 18.

til kulindustrien i årene 1997 og 1998. Klageren hævder, at støtten vil hindre fællesmarkedets funktion og konkurrencen og derfor er uforenelig med traktaten, særlig dens artikel 2 og 4.

II

Som det fremgår af anmeldelsen medgør de økonomiske foranstaltninger, som beløber til i alt 9 581 mio. DEM, jf. litra a) og b), udgør støtte på i alt 2 581 mio. DEM til salg af kul og koks til EF's stålindustri og støtte på i alt 7 000 mio. DEM til kul til elproduktion. Den tyske regering definerer støtten som afsætningsstøtte.

Støtten til salg af kul og koks til EF's stålindustri ydes, som anført i anmeldelsen af 5. oktober 1995, som led i en begrænset treårs ordning. For perioden 1995-1997 var der tale om 8 065 mio. DEM, hvoraf 5 010 mio. DEM blev taget fra forbundsregeringens budget og 2 700 mio. DEM fra delstaten Nordrhein-Westfalens budget. Forbundsregeringens årlige bidrag reduceres fra 1 760 mio. DEM i regnskabsåret 1995 til 1 650 mio. DEM i 1996 og 1 600 mio. DEM i 1997. Nordrhein-Westfalens bidrag reduceres fra 948,5 mio. DEM i 1995 til 889,2 mio. DEM i 1996 og dernæst til 862,3 mio. DEM i 1997. Saars bidrag erstattes af en gældsregisterpost på 355 mio. DEM, der opføres på forbundsbudgettet for at bistå Saarbergwerke AG. Af dette beløb anvendes 118,4 mio. DEM til at dække tab i 1995, og samme beløb er afsat til at dække tab i 1996 og 1997. Beløbene udbetales fra regnskabsåret 1996, med endelig afregning i 1998.

Udbetalinger på grundlag af støttereglerne skal betragtes som maksimumsbeløb. Ved afslutningen af den treårige periode fastsættes forskellen mellem den aftalte pris og produktionsomkostningerne pr. ton for hele salget ved en endelig opgørelse. Til forskel fra de tidligere regler, skal der ikke længere foretages forhåndsestimater af det årlige salgsvolumen, som støtten skal dække. Det er kun det volumen, der faktisk leveres, som kan gøres til genstand for støtte, og for meget udbetalt støtte skal tilbagebetales.

Støtten til salg af kul til kraftværker hører under den femte lov om elektricitet fra kul af 12. december 1995 ([1]).

Loven fastsætter, at kulvirksomhederne skal godtgøre anvendelsen af de faste beløb, der udbetales, ved at anmelde det leverede volumen til kraftværkerne i 1997. Desuden fastslår loven, at det gennemsnitlige støttebeløb pr. ton ikke må overstige differencen mellem de gennemsnitlige produktionsomkostninger og prisen på importeret kul fra tredjelande, der leveres til kraftværker. Reglen betyder, at en salgsstigning ikke kan benyttes som lejlighed til at overstige maksimumsbeløbet.

Støtten blev i 1996 reduceret til maksimalt 7 500 mio. DEM og til 7 000 mio. DEM i 1997.

Det er Kommissionens vurdering, efter at have gennemgået den tyske regerings oplysninger, at den planlagte støtte pr. ton, der anmeldtes under reglerne om afsætningsstøtte, ikke overstiger forskellen mellem produktionsomkostninger og det forventede provenu fra priser, der frit er aftalt mellem parterne, og hvad angår EF-produceret kul medfører støtten ikke lavere priser til virksomhederne end priserne på tilsvarende kulkvalitet fra tredjelande.

Hvad angår den udbetalte støtte skal der om nødvendigt foretages en endelig afregning inden udgangen af 1998 på basis af de faktiske omkostninger og indtægter og de mængder, der er afsat.

I sin vurdering af de to beskrevne foranstaltninger antager Kommissionen, at foranstaltningerne, fordi de dækker en stor del af virksomhedernes produktionsomkostninger, i virkeligheden udgør støtte til den løbende produktion, som falder ind under artikel 3 og 4 i beslutning nr. 3632/93/EKSF. Denne forudsætning gælder uanset hvilke principper, den tyske regering har fastsat for støttetildeling til kulvirksomheder i henhold til EKSF-traktaten, som i dette tilfælde er afsætningsstøtte, og uanset hvilke markeder, produkterne skal afsættes på.

III

Den planlagte driftsstøtte i henhold til artikel 3 i beslutning nr. 3632/93/EKSF skal ydes til miner, der drives af Ruhrkohle AG, Saarbergwerke AG og Preussag Anthrazit GmbH. Med hensyn til Ruhrkohle AG kommer støtten minerne i Friedrich Heinrich/Rheinland, Niederberg, Walsum, Lohberg/Osterfeld, Prosper/Haniel, Westerholt, Auguste Victoria, Blumenthal/Haard og Heinrich Robert til gode. Hvad angår Saarbergwerke AG anvendes støtten

([1]) BGBl I, s. 1638.

til minerne Ensdorf og Warndt/Luisenthal, og hvad angår Preussag Anthrazit GmbH er støtten øremærket til Ibbenbüren-minen. Støtten andrager i alt 6 364 mio. DEM og skal dække forskellen mellem produktionsomkostninger og den pris, der frit er aftalt mellem parterne på basis af forholdene på verdensmarkedet for kul af tilsvarende kvalitet fra tredjelande.

Ud fra den tyske regerings oplysninger og i henhold til artikel 3, stk. 3, i ovennævnte beslutning, har Kommissionen noteret sig, at omkostningerne i faste priser er faldet med 15 % mellem 1996 og 1992. Der er betydelig forskel på de gennemsnitlige produktionsomkostninger, som i 1996 androg 269 DEM pr. ton kulækvivalent (tke), og verdensmarkedspriserne på 80 DEM pr. tke for en tilsvarende kvalitet. Efterhånden som produktionen koncentreres i de mest ydende miner, vil denne forskel måske blive reduceret lidt i de kommende år.

Den registrerede omkostningsreduktion overstiger den omkostningsreduktion, den tyske regering anmeldte i forbindelse med den moderniserings- rationaliserings- og omstruktureringsplan, og som Kommissionen godkendte i beslutning 94/1070/EKSF.

Desuden mener Kommissionen, at princippet om støttenedsættelse, som Tyskland har fastlagt i lovgivning og i budgetter efter moderniseringsplanens godkendelse, vil øge denne tendens.

Hensigten er at gøre støtten minimal. Det princip, Tyskland anvender, indebærer, at støtten kun ydes til at dække kulproduktion til elproduktion og til EF's jern- og stålindustri, og Tyskland forpligter sig dermed til at sælge den produktion, industrien og husholdningerne skal anvende, til omkostningsægte priser.

Kommissionen har ingen indvendinger mod den støtte, den tyske regering planlægger at yde til 1,28 mio. tons anthracitfinkul fra Preussag til elproduktion. Den kan imidlertid endnu ikke træffe beslutning på basis af artikel 3 i beslutning nr. 3632/93/EKSF om et beløb på 65 mio. DEM, som regeringen ifølge Kommissionens oplysninger vil yde til denne virksomhed i 1997. Beløbet dækker differencen mellem produktionsomkostningerne og gennemsnitsprisen på 647 000 tons anthracitfinkul, der er solgt til industrien og husholdningerne.

Kommissionen træffer sin afgørelse efter den igangværende undersøgelse af denne virksomheds salg af anthracitfinkul i Det Forenede Kongerige. Efter at den modtog klager og efterfølgende foretog undersøgelser, sendte Kommissionen den 2. august 1997 en åbningsskrivelse til den tyske regering, hvori regeringen officielt blev underrettet om klagernes indhold og anmodet om at komme med sine bemærkninger til virksomhedernes aktiviteter samt angive den tyske regerings holdning [1].

Tyskland har i henhold til bestemmelserne i EKSF-traktatens artikel 86 forsikret, at støtten begrænses mest muligt i lyset af sociale og regionale hensyn, som berører kulindustriens tilbagegang i EF, og at den ikke hverken direkte eller indirekte vil give økonomiske fordele til andre aktiviteter end kulminedrift, dvs. f.eks. industriaktiviteter i forbindelse med udvinding eller forarbejdning af EF-kul.

I sin vurdering af driftsstøtten i henhold til artikel 3, har Kommissionen taget i betragtning, at der er behov for hurtigt at begrænse den sociale og regionale virkning af kulindustriens omstrukturering, som angivet i andet led i artikel 2, stk. 1, i beslutning nr. 3632/93/EKSF. Ifølge andet afsnit i artikel 3, stk. 2, har Kommissionen desuden noteret tendensen til faldende produktionsomkostninger i faste priser. Det må tilføjes, at den omstruktureringspolitik, den tyske regering fremlagde i aftalen af 13. marts 1997 mellem de kulproducerende delstater Nordrhein-Westfalen og Saarland, den tyske kulindustri, repræsentanter for arbejderne og den tyske forbundsregering, burde gøre det muligt at reducere produktionsomkostningerne yderligere.

Kommissionen har gennemgået den tyske regerings oplysninger og mener ud fra disse, at de foreslåede støttebeløb pr. ton, der anmeldtes i forbindelse med reglerne om afsætningsstøtte, ikke overstiger forskellen mellem produktionsomkostningerne og det forventede provenu fra frit aftalte priser mellem parterne, og vil ikke medføre, at priserne for leverancer af EF-kul ligger under priserne på kul af tilsvarende kvalitet fra tredjelande.

Med forbehold af en beslutning vedrørende beløbet på 65 mio. DEM på grundlag af oplysninger fra Tyskland og de berørte virksomheder (jf. afsnit VIII) er den planlagte støtte for 1997 forenelig med beslutning nr. 3632/93/EKSF, og særlig dens artikel 2 og 3.

[1] EFT C 258 af 23. 8. 1997, s. 2.

IV

Aktivitetsindskrænkningsstøtten på i alt 3 217 mio. DEM i henhold til artikel 4 i beslutning nr. 3632/93/EKSF skal dække forskellen mellem produktionsomkostninger og den frit aftalte pris på grundlag af betingelserne på verdensmarkedet for kul af tilsvarende kvalitet fra tredjelande, og skal anvendes til miner, der drives af Ruhrkohle AG, især Sophia-Jacoba, Furst Leopold/Wulfen, Ewald/Hugo, Haus Aden/Monopol og Westfalen-minerne. Hvad angår Saarbergwerke AG er støtten beregnet på Göttelborn/Reden-minen.

Støtten indgår i et program til minernes fuldstændige eller delvise lukning.

Med undtagelse af Sophia-Jacoba-minens lukning ifølge den moderniserings- og rationaliseringsplan, som Kommissionen godkendte den 13. december 1994, indgår disse lukninger i aftalen af 13. marts 1997, som skal nedskære produktionskapaciteten med 16 mio. tons (34 % af den samlede produktionskapacitet) og medfører nedlæggelse af 33 000 arbejdspladser mellem 1997 og 2002.

Sophia-Jacoba blev lukket endeligt i 1997 efter bestemmelserne i artikel 4 i beslutning nr. 3632/93/EKSF. Göttelborn/Reden, Ewald/Hugo og Westfalen-minerne skal lukkes endeligt inden beslutningens udløb. Sammenlægningen af miner medfører delvise lukninger, som bevirker en gradvis og sandsynligvis kraftig aktivitetsindskrænkning, inden beslutningen udløber. Støtten skal afhjælpe de sociale og regionale konsekvenser af den delvise eller fuldstændige aktivitetsindskrænkning, jf. andet led i artikel 2, stk. 1, i beslutning nr. 3632/93/EKSF.

Produktionsfaldet på 17 % i 1996 i forhold til 1992 stemmer med målsætningerne i moderniserings- og omstruktureringsplanen, som Kommissionen godkendte ved beslutning 94/1070/EKSF.

Hensigten er at gøre støtten minimal. Det princip, Tyskland anvender, indebærer, at støtten kun ydes til at dække kulproduktion til elproduktion og til EF's jern- og stålindustri, og Tyskland forpligter sig dermed til at sælge den produktion, industrien og husholdningerne skal anvende, til omkostningsægte priser.

Kommissionen har ingen indvendinger mod den foreslåede støtte til 125 000 mio. tons anthracitfinkul, som Sophia-Jacoba GmbH producerer til elproduktion. Kommissionen kan imidlertid ikke træffe beslutning i henhold til artikel 4 i beslutning nr. 3632/93/EKSF hvad angår beløbet på 12 mio. DEM, som Tyskland planlægger at yde til virksomheden som led i 1997-støtten til Ruhrkohle AG. Beløbet dækker forskellen mellem produktionsomkostningerne og gennemsnitspriser på 120 000 tons anthracitfinkul, som virksomheden har solgt til industrien og husholdningerne.

Kommissionen træffer sin beslutning efter den igangværende undersøgelse af denne virksomheds salg af anthracitfinkul i Det Forenede Kongerige. Efter at den modtog klager og efterfølgende foretog undersøgelser, sendte Kommissionen den 2. august 1997 en åbningsskrivelse til den tyske regering, hvori regeringen officielt blev underrettet om klagernes indhold og anmodet om at komme med sine bemærkninger til virksomhedernes aktiviteter samt angive den tyske regerings holdning ([1]).

Med forbehold af en beslutning vedrørende beløbet på 12 mio. DEM på grundlag af oplysninger fra Tyskland og de berørte virksomheder (jf. afsnit VIII) er den planlagte støtte for 1997 forenelig med beslutning nr. 3632/93/EKSF, og særlig dens artikel 2 og 4.

V

Støtten på 87 mio. DEM til dækning af ekstra bidrag til tyske minearbejdere (den såkaldte »Bergmannspræmie«), som andrager 10 DEM pr. underjordisk skiftehold, skal tilskynde kvalificerede medarbejdere til at arbejde i minerne og hjælpe med til at rationalisere produktionen. Ifølge den tyske anmeldelse udgør støtten til minearbejderne et økonomisk tilskud og medvirker dermed til at reducere minernes produktionsomkostninger tilsvarende. Der er således tale om støtte, som skal vurderes ud fra artikel 3 i beslutning nr. 3632/93/EKSF.

Den planlagte støtte medvirker til at optimere produktiviteten og fremmer dermed minedriftens omstrukturering og rationalisering. Støtten medvirker derfor også til realiseringen af målsætningen i første led i artikel 2, stk. 1, i

([1]) Se foregående fodnote.

beslutning nr. 3632/93/EKSF, om på baggrund af kulpriserne på de internationale markeder at gøre nye fremskridt mod økonomisk levedygtighed for at sikre støttens gradvise nedsættelse.

I sin vurdering af støtten har Kommissionen, i overensstemmelse med andet led i artikel 2, stk. 1, i beslutning nr. 3632/93/EKSF taget højde for, at de sociale og regionale konsekvenser af omstruktureringen må begrænses mest muligt.

I overensstemmelse med artikel 3 i ovennævnte beslutning, medvirker støtten til svagt at forbedre de berørte virksomheders levedygtighed, da produktivitetsfremgangen ved fastholdelse af en kvalificeret arbejdsstyrke til det underjordiske arbejde reducerer produktionsomkostningerne.

På basis af ovenstående og på grundlag af oplysninger fra Tyskland og de berørte virksomheder (jf afsnit VIII) er den planlagte støtte for 1997 forenelig med beslutning nr. 3632/93/EKSF, og særlig dens artikel 2 og 3.

VI

Støtten på 200 mio. DEM til dækning af ekstraordinære omkostninger i Ruhrkohle AG, Saarbergwerke AG, Preussag Anthrazit GmbH og Sophia-Jacoba GmbH skal anvendes til dækning af supplerende vandudpumpningsomkostninger i miner, der er lukket som led i omstruktureringen, og som er beliggende i nærheden af miner i drift. Stop for eller langsommere vandudpumpning i mineområder med minelukninger forårsager vandindtrængning, som ikke skyldes den løbende produktion og medfører ekstraomkostninger.

Støtten, der udtrykkeligt hjemles i afsnit II, litra b), i bilaget til beslutning nr. 3632/93/EKSF, dækker udgifter til vandforsyning og spildevandsafledning som følge af strukturomlægningerne. For at opfylde betingelserne i artikel 5 må støtten ikke overstige omkostningerne.

Kommissionen har gennemgået aftalerne mellem myndighederne og de omtalte virksomheder, og har som led i en revisionsgennemgang undersøgt omkostningsdata og konstateret, at støtten ikke overstiger de øremærkede ressourcer.

Den vil gøre det muligt at lempe presset på de berørte virksomheder og begrænser således deres manglende økonomiske balance, og de kan fortsætte driften. Støtten opfylder derfor målsætningerne i artikel 2, stk. 1, i beslutning nr. 3632/93/EKSF.

VII

Støtten på 609,2 mio. DEM til Ruhrkohle AG, Saarbergwerke AG og Sophia-Jacoba GmbH til dækning af ekstraordinære omkostninger skal dække omkostninger i forbindelse med kulindustriens omstrukturering, som ikke har tilknytning til den løbende produktion (gamle forpligtelser).

Støtten følger af aftaler, der blev indgået under kulforhandlingerne den 11. november 1991 mellem minevirksomhederne, forbundsregeringen, delstatsregeringerne i Nordrhein-Westfalen og Saarland, mineindustriens fagforbund og elproducenterne.

Støtten anvendes til følgende omkostninger: sociale ydelser, der står i forbindelse med pensionering af arbejdstagere, før disse har nået den lovpligtige pensionsalder, andre ekstraordinære udgifter til arbejdstagere, der mister deres arbejde som følge af strukturomlægninger og rationaliseringer, udbetaling af pensioner og andre ydelser uden for det lovbestemte system til arbejdstagere, der mister deres arbejde som følge af strukturomlægninger og rationaliseringer, og arbejdere, der havde krav på disse ydelser inden omstruktureringen, gratis levering af kul til arbejdere, der er afskediget som følge af omstruktureringer og rationaliseringer, og til arbejdstagere, der var berettiget til disse leverancer inden omstruktureringen. På det tekniske og økonomiske plan skal støtten anvendes til ekstra sikkerhedsarbejde under jorden som følge af strukturomlægningerne og ekstraordinære forringelser af aktiver, i det omfang, de skyldes strukturomlægningen af industrien.

Støtten hjemles udtrykkeligt i afsnit I, litra a), b), c), d), f) og k), i bilaget til beslutning nr. 3632/93/EKSF, og for at være forenelig med bestemmelserne i beslutningens artikel 5, må støttebeløbet ikke overstige de angivne omkostninger.

Kommissionen har gennemgået omkostningsdataene som led i en revisionsundersøgelse og har konstateret, at støtten ikke overstiger de øremærkede ressourcer.

Den vil gøre det muligt at lempe presset på de berørte virksomheder og begrænser således deres manglende økonomiske balance, og de kan fortsætte driften. Støtten opfylder derfor målsætningerne i artikel 2, stk. 1, i beslutning nr. 3632/93/EKSF.

VIII

Kommissionen noterer sig, at Tyskland har inkluderet bestemmelser i forordningerne, der sikrer, at støtte, der ydes i kraft af nærværende beslutning, ikke overstiger forskellen mellem produktionsomkostningerne og salgsprisen (frit levering til en virksomhed), der frit er aftalt mellem de kontraherende parter på basis af betingelserne på verdensmarkedet i en virksomhed eller produktionsanlæg. Støtten pr. ton af den løbende produktion må ikke føre til, at EF-kulpriserne falder til under priserne på kul af tilsvarende kvalitet fra tredjelande. Tyskland skal også sikre sig, at støtten ikke fordrejer konkurrencen eller medfører diskriminering mellem kulproducenterne eller mellem kulopkøbere og forbrugere i Fællesskabet.

Beslutningen foregriber ikke Kommissionens stilllingtagen til omstruktureringsplanen for 1998-2002, der bliver genstand for en senere beslutning fra Kommissionen i henhold til artikel 8 i beslutning nr. 3632/93/EKSF.

For at Kommissionen kan undersøge, om de støttemodtagende produktionsenheder efter artikel 3 i beslutning nr. 3632/93/EKSF faktisk skaber en tendens til lavere produktionsomkostninger til verdensmarkedspriser, forpligter den tyske regering sig til senest den 30. september hvert år at underrette Kommissionen om de berørte produktionsenheders produktionsomkostninger det foregående år og angive alle oplysninger i henhold til samme beslutnings artikel 9. Hvis en produktionsenhed ikke opfylder betingelserne i beslutningens artikel 3, stk. 2, vil den tyske regering efter beslutningens artikel 4 foreslå Kommissionen, at produktionsenhederne inkluderes i en lukningsplan pr. 23. juli 2002 eller i en plan om gradvise, kraftige kapacitetsnedskæringer af ekstraordinære sociale og regionale hensyn.

Efter andet led i artikel 3, stk. l, og artikel 9, stk. 2 og 3, i beslutning nr. 3632/93/EKSF skal Kommissionen kontrollere, at støtten til den løbende produktion opfylder målsætningerne i beslutningens artikel 3 og 4. Senest den 30. september 1998 skal Tyskland anmelde den faktisk udbetalte støtte for 1997 og ændringer i de oprindeligt anmeldte støttebeløb. Den årlige oversigt skal desuden indeholde alle de oplysninger, der kræves, så det kan efterprøves, at kriterierne i ovennævnte artikler overholdes —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Tyskland gives tilladelse til at træffe følgende foranstaltninger over for kulindustrien:

a) driftsstøtte på 6 299 mio. DEM, jf. artikel 3 i beslutning nr. 3632/93/EKSF. Kommissionen træffer på et senere tidspunkt beslutning om de resterende 65 mio. DEM til Preussag Anthrazit GmbH

b) aktivitetsindskrænkningsstøtte på 3 205 mio. DEM, jf. artikel 4 i beslutning nr. 3632/93/EKSF. Kommissionen træffer på et senere tidspunkt beslutning om de resterende 12 mio. DEM til Sophia-Jacoba GmbH

c) 87 mio. DEM i støtte, jf. artikel 3 i beslutning nr. 3632/93/EKSF, til bevarelse af en arbejdsstyrke under jorden (den såkaldte »Bergmannspræmie«)

d) 200 mio. DEM i støtte, jf. artikel 5 i beslutning nr. 3632/93/EKSF, til dækning af ekstraordinære omkostninger i virksomhederne Ruhrkohle AG, Saarbergwerke AG, Preussag Anthrazit GmbH og Sophia-Jacoba GmbH

e) 609,2 mio. DEM i støtte, jf. artikel 5 i beslutning nr. 3632/93/EKSF, til dækning af ekstraordinære omkostninger i Ruhrkohle AG, Saarbergwerke AG, og Sophia-Jacoba GmbH, som disse afsætter til omkostninger i forbindelse med kulindustriens omstrukturering, som ikke har tilknytning til den løbende produktion.

Artikel 2

I overensstemmelse med EKSF-traktatens artikel 86 forpligter Tyskland sig til at træffe alle generelle og specifikke foranstaltninger for at sikre opfyldelsen af forpligtelserne i denne beslutning. Tyskland sikrer, at den tildelte støtte kun anvendes til de angivne formål. Såfremt omkostningerne annulleres, eller skønnene er for høje eller ikke korrekte, sikrer Tyskland tilbagebetaling af beløb, der er udbetalt i henhold til denne beslutning.

Artikel 3

Senest den 30. september 1998 fremsender Tyskland oplysninger om udbetalinger, der har fundet sted i regnskabsåret 1997, samt de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 9 i beslutning nr. 3632/93/EKSF.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. juni 1998.

På Kommissionens vegne
Christos PAPOUTSIS
Medlem af Kommissionen